

State of Punjab v. Lt. Col. Gurdial Singh and another
(S. S. Sandhwalia, C.J.) *

ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ.ਜੇ., ਐਸ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.ਜੇ.
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਐਲ.ਟੀ. ਸੀ.ਓ.ਐਲ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

L eters 1979 ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2 .

3 ਅਗਸਤ 1983

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ (1894 ਦਾ I)- ਸੈਕਸ਼ਨ 9(3)— ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ — ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਸੇਵਾ — ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੋਟ — ਕੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(3) ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਜਾਂ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਢੰਗ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9(3) ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਸਮੇਤ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭੁੱਲ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਉਂਜ, ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਣਗਿਣਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ ੯)

ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ 19 ਮਾਰਚ, 1982 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਬਾਰੇ ਗਏ ਲਈ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਨੂੰ . ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ 3 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

28 ਨਵੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਏ.ਐਸ.ਸੰਧੂ ਐਡੀ. ਏ.ਜੀ.ਪੰਜਾਬ

ਏ.ਐਸ.ਕਾਲੜਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅੰਬਾਲਵੀ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ

1.) ਇਸ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"ਕੀ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਣਗਿਣਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ

State of Punjab v. Lt. Col. Gurdial Singh and another
(S. S. Sandhwalia, C.J.) *

ਅਣਗਹਿਲੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗੀ?"

2. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਭਾਰ, ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ।

3. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤ ਸਾਪੇਖਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਿੱਕੇ ਪੈ ਜਾਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(3) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਦੇ ਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਇਹ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ., ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਵਾਰਡ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਿਅਕ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ-ਰਾਜ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(3) ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਚੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਸੀ ਜੋ ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਟਕਰਾਅ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੈਸ਼ਹੋਲਡ 'ਤੇ ਇਹ ਨੁਕਸਦਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਦਹਾਕਿਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਟੁੱਟ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਧਾਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਥਾਨ ਦਾ ਮਾਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਕੋਈ ਏਜੰਡਾ ਬਨਾਮ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ, (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੱਚ ਹੈ।

(1) (1905) 32 ਆਈਐਲਆਰ ਕੈਲ, 605.

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ: -

“----ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ “ਅਵਾਰਡ” ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ; ਕਿ “ਅਵਾਰਡ” ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ (ਸਿਰਫ ਕੁਲੈਕਟਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ) ਕਿ

ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਮੁੱਲ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਰਧਾਰਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ. ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਮਾਰਵਾੜੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ (2) ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਕਾਲਕ੍ਰਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੈ।, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ (1870 ਦਾ X) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਈਓਨ ਹੈ

' ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੈਧ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਪੂਰਨ ਨਿਵਾਸ ਦਾ ਖਾਕਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। - ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜੋ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9 ਤੋਂ ਵੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਜਿਸਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਸਤੂਰੀ ਪਿਲਾਈ ਬਨਾਮ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਇਰੋਡ, (3) ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

(2) (1903) ILR 30 ਕੈਲ. 576.

(3) ਏਆਈਆਰ 1920 ਮਦਰਾਸ 417

ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਹੀਮਬਕਸ ਹਾਜ਼ੀ ਕਰੀਮਬਕਸ ਬਨਾਮ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ (4) ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਅਨੁਪਾਤ, ਉਪਰੋਕਤ ਪੂਰਵ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗੀ। ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਹੰਤ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਰਨ ਦੇਵ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਨ੍ਰਿਪੇਂਦਰ ਨਾਰਾਇਣ ਚੰਦਰਧਵਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਰਕ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ :-

“ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਕੋਲ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਰ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ

State of Punjab v. Lt. Col. Gurdial Singh and another
(S. S. Sandhwalia, C.J.) *

ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਜਗਰਨਾਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਬੋਰਡ, ਬਨਾਰਸ (6) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ: -

"ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰੀ ਐਂਡ ਆਈ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਫਿਰ-

****ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

- (4) ਏਆਈਆਰ 1938 ਸਿੱਧ 6.
- (5) (1942) 76 ਕਲਕੱਤਾ ਲਾਅ ਜਰਨਲ 4301
- (6) ਏਆਈਆਰ 1948 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 446

ਹਰੀ ਦਾਸ ਰਸਤੋਗੀ ਅਤੇ ਨਰਸਿੰਗ ਦਾਸ 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਲਕਸ਼ਮਣ ਰਾਓ ਕ੍ਰਿਸਟਰਾਓ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਦੀ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (7) ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(3) ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਝੰਡੂ ਲਾਈ ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (8) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਕਦਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ., ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ: -

"* * * ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਰੱਦ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਯੂਸਫ ਬੇਗਮ ਬਨਾਮ ਆਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (10) ਵਿੱਚ ਬਸੀ ਰੈਡੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਅਣਰੱਖਿਅਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਵਾਰਡ ਇੱਕ ਰੱਦ. ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਆਲ ਭਾਰਗਵ ਬਨਾਮ ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, (11), ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀਨਾਥ ਨਾਇਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (12) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ

- (7) ਏਆਈਆਰ 1950 ਬੰਬਈ 334
 (8) ਏਆਈਆਰ 1959 ਪੀ.ਬੀ. 535.
 (9) ਏਆਈਆਰ 1963 ਪਟਨਾ 201
 (10) ਏਆਈਆਰ 1969 ਏਪੀ 10.
 (11) 1975 PLR (ਦਿੱਲੀ) 176.
 (12) 1975 KLT 497.

ਏ.ਐਨ. ਸੇਨ, ਜੇ., ਪੀ.ਕੇ. ਸ਼ੇਖ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (13), ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੌਢਿਆ:

"* * *. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦੀ ਹੈ।

5. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਲਾਹਾਬਾਦ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਬੰਬਈ, ਕਲਕੱਤਾ, ਦਿੱਲੀ, ਕੇਰਲਾ, ਮਦਰਾਸ, ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ; ਅਤੇ ਸਿੰਧ ਦੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇਕਮਤ ਹੈ ਕਿ (ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ, ਵਿਗਾੜਦੀ, ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ) ਸੈਕਸ਼ਨ 9(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜਦੀ ਹੈ।

6. ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਲਈ, ਹੁਣ ਵੇਲਾਗਪੁਡੀ ਕਨਕ ਦੁਰਗਾ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਲੂ ਕਲੈਕਟਰ, (14) ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਇਕੱਲੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਨੋਟ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ '9(3) ਅਤੇ 10(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ 15 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਹਾਇਕ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(3) ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੌਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੁਆਰਾ 15 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਵਾਰਡ ਸਮੇਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਲੰਮੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- (13) ਏਆਈਆਰ 1976 ਕੈਲ. 149.
 (14) ਏਆਈਆਰ 1971 ਏਪੀ 310

State of Punjab v. Lt. Col. Gurdial Singh and another
(S. S. Sandhwalia, C.J.) *

ਉਸ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੰਝ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮਹਾਨ ਸਟੋਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਜਾਂ ਇਹ ਲੋੜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(3) ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਜਾਂ ਘਟਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੱਚ-ਮੁਕਤ ਭੁੱਲ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਨਤੀਜੇ। *ਯੂਸਫ਼ ਬੇਗਮ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ, ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਿਆਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਫੋਕਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ *ਓਬਿਟਰ ਡਿਕਟਾ* ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਕੱਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ [ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ] ਇਸ ਨੁਕਸਦਾਰ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਕਿ *ਵੇਲਾਗਪੁੜੀ ਕਨਕ ਦੁਰਗਾ ਦਾ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਖਾਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ.

7. *ਮਨੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (15) ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਤੇਵਤੀਆ, ਜੇ. ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ *ਵੇਲਾਗਪੁੜੀ ਕਨਕ ਦੁਰਗਾ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਿਆਂ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (16) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੁਦ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(3) ਅਤੇ ਆਮ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(15) ਏਆਈਆਰ 1975 ਪੀ.ਬੀ. ਅਤੇ Hry. 135.

(16) (1965)2 ILR Pb. 525.

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਗਲੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। *ਝੰਡੂ ਲਾਲ ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤੀ ਮਦਦਗਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ *ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੈਚ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ *ਵੇਲਾਗਪੁੜੀ ਕਨਕ ਦੁਰਗਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੱਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਲਈ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਝੁਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ *ਮਨੀ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਦਾ ਵੀ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

8. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸਕੀਮ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋਨਾਂ ਸਮੇਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੂਰਨ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਵੱਡੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਲਿਸ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਿਰ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, *ਏਜ਼ਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸਹੀ ਨਿਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਧੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਧੁਰਾ ਹੈ ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ

State of Punjab v. Lt. Col. Gurdial Singh and another
(S. S. Sandhwalia, C.J.)

ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਗੈਰ-ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੋਝਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ, ਮਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਡਿਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨੋਟਿਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

9. ਹੁਣ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਤੇ 5-ਏ (I) ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਫਿਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਲਈ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਅਤੇ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਰੂਪ ਹੈ।, com ਪੈਨਸ਼ੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ। ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਜਾਂ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਹਨ। ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਉਪਬੰਧ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮੋਡ, ਜਿਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 9(3) ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੋ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਮੂਲ ਇੱਕ ਦਾ ਪੂਰਕ ਉਪਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਵੀ' ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਮਾਰਵਾੜੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, (ਸੁਪਰਾ) ਸੈਕਸ਼ਨ 9(3) ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ ਮਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ

ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਸਮੇਤ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਣਗਿਣਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ - ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਰੇਖਾਕਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਵਾਰਡ ਦਾਇਰ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹੀ ਅਸਲ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਾਹੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

10. ਇੱਥੇ ਮਾਮਲੇ ਕਿਸੇ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖੰਭਿਆਂ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਪੂਰਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੂਰਨ ਲਾਜ਼ਮੀਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਤੇ ਹਰ ਕਮੀ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਅਵੈਧ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ (1) ਅਤੇ (2) ਨੂੰ ਵਾਸਤਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਓਟਿਓਸ ਰੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀਪੂਰਵਕ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਘੱਟ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਧਾਰਾ 9 ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਮਾਣ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਵੱਡੇ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ - ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਜੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਨ ਸਾਵਧਾਨੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਸਰਤ ਹੈ।

11. ਹੁਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੱਡੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜੇ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਵੱਡੀ ਜਨਤਕ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਸਾਰੇ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੌੜੇ ਜਾਲ ਨੂੰ ਸੁੱਟ

ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3(ਬੀ) 'ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ' ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

"3. ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾ ਹੋਵੇ: -

(a)- * * * *

(ਬੀ) 'ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਹੂਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ:

* * * *

ਜੋ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਮੇਲਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਨ ਨੇ ਇੱਕ "ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਰੇਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਪਟੇਦਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਸੌਖ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੁਹਾਵਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕੋ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗੀ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਵੱਡੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ

ਜਿੱਥੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਅਣਗਿਣਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗੀ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਵਰਚੁਅਲ ਹੈਮਸਟ੍ਰਿੰਗਿੰਗ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ। ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਦਲੀਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋਹਤਾ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਦੇਵ ਸਰਨ ਦੇਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

12. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਲਾਹਾਬਾਦ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਬੰਬਈ, ਕਲਕੱਤਾ, ਦਿੱਲੀ, ਕੇਰਲਾ, ਮਦਰਾਸ, ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਕਿ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ / ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘਾਤਕ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਖਦ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਇੱਕ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਗਾੜ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਅਸੰਗਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਣਗਿਣਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਹਰ ਅਸਫਲਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਐਕਸੀਡੀਸ਼ੀਅਲ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਉਸਾਰੀ ਜਨਤਕ ਧਨ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਝਗੜਾਲੂ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟੀ ਜ਼ਮੀਨ

State of Punjab v. Lt. Col. Gurdial Singh and another
(S. S. Sandhwalia, C.J.) *

ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹੋਣ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਘਾਤਕ ਨਤੀਜੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ। ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ।

13. ਵਿਰ ਜੋ ਨੁਕਸਦਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ: -

“ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੁਰੰਤ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

ਝੰਡੂ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ, (ਸੁਪਰਾ), ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ, ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਕਦਮ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਮਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹੀ ਨੁਕਤਾ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਦੂਸਰੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ".

14. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੰਪਾਦਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(3) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਭੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

15. ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ? ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, 1st. ਕਰਨਲ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(3) ਅਧੀਨ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ

ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਅਤੇ (2) ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

16. ਸ਼ੇਰ ਸਿਨ੍ਹਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, (17) ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ

ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ (ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰੇਗੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ

17.) 1983 PLR 86.

ਦੇਰੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੁਆਫੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 7 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਉੱਚ-ਵਿਧਾਨਿਕ ਦਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਹਾਰਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ - ਲਿਖਤੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਰਾਲੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। laches. ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉਚਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

State of Punjab v. Lt. Col. Gurdial Singh and another
(S. S. Sandhwalia, C.J.) *

ਮਹਿਕ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ. ਜੇ., ਐਸ. ਪੀ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਆਈ. ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ. ਜੇ.

ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਲ ਅਤੇ - ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1981 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ 4 4472

25 ਅਗਸਤ 1983

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ I)- ਸੈਕਸ਼ਨ 4- ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ- ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ
ਐਕਵਾਇਰ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ